

תְּרוּמָה

Teroemá - 'Heffing - Bijdrage' 5786.

Exodus - Sjemót 25:1-27:19.

1 Koningen 5:12 - 6:13 & 2 Korinthe 9:1-15.

In het kort:

Met de portie 'Teroemá' wordt het hoofdthema van de rest van het boek Exodus geïntroduceerd. Het levert allerlei details over het construeren van het Misjkan, de Tabernakel, het verplaatsbare heiligdom dat het middelpunt was van het religieuze leven van de Israëlieten gedurende de jaren dat zij door de woestijn zwierven.

Het Misjkan was „G'ds woonplaats te midden van de mensen”, waar offers werden gebracht en waar G'd communiceerde met het volk via Mosjé en de Hogepriester.

Mosjé krijgt zeer gedetailleerde instructies over hoe het Misjkan gebouwd en welke materialen gebruikt moeten worden. Tot de heilige gebruiksvoorwerpen, horen de menora, het altaar voor de offers en de aron (kist voor de Stenen Tafelen).

Commentaar:

De Torah-lezing begint met G'd die Mosjé vraagt de Israëlieten te vragen 'Teroema' te geven, meestal vertaald als gaven, in de betekenis van contributies of donaties, maar het moeten wel vrijwillige offers zijn.

Dit woord 'geven' staat in vele vertalingen maar is dit een juiste vertaling?

De Midrasj vertelt ons dat het volk Israël de woorden uitsprak, „Na'asê wenisjma,” – „We zullen doen en wij zullen luisteren” – als teken van hun overweldigende toewijding aan de Eeuwige en Zijn Torah.

De EEUWIGE antwoordde: „Wejikchoe Li Teroema” – „en zij zullen voor mij teroema *nemen*.”

De EEUWIGE vertelde hen eenvoudig: als jullie de garantie willen hebben dat de Torah, die je zojuist hebt aanvaard, een deel van jullie toekomst zal blijven, dan moet je bereid zijn om teroema te geven, iets op te geven om de Torah te steunen.

Waarom nemen?

De bekende bijbelverklaarder Rasji lijkt het gebruik van het werkwoord '*nemen*' in verband te brengen met het specifieke soort offer dat wordt gevraagd. Teroema wordt verklaard als een '*hefoffer*', een speciaal soort offer dat opgenomen en apart gezet moet worden.

Daarom is het het individu zelf die het offer vrijwillig *neemt* uit zijn eigen bezittingen en het de bestemming geeft van geheiligde gave. Dit wordt hierdoor een gave wat uit het hart komt en waar de gever totaal bij betrokken is. Het is iets van hem of haar zelf.

Een echte gever is niet gericht op geven met de bedoeling een rijkelijk rendement te oogsten als opbrengst van zijn investering. Wie vrijgevig is, geeft aan het werk van het koninkrijk omdat hij uit zijn hart wil geven. Hij houdt van G'd en wil alles doen wat hij kan om het werk van G'd op aarde te bevorderen.

In Exodus 25:2 vroeg de EEUWIGE aan Mozes om alleen van die donoren giften te verzamelen die wensten te geven: "*van alleman wiens hart hem aandrijft zult ge deze heffing-voor-mij aannemen.*" (Ex. 25:2, Naardense). De collecte moest een vrijwillige bijdrage zijn, geen opgelegde belasting.

Terumah wordt verondersteld gewoon vanuit het hart te zijn gegeven.

Dit kan worden vergeleken met een man en vrouw die van hun zoon hielden en hem wilden zien slagen in het leven. Hoewel ze hun spaargeld gaven om hun zoon te laten studeren, hebben ze helemaal geen spijt dat het geld nu weg is. Ze wensten daarentegen hun zoon te helpen bij een goede start in het leven, en het verheugde hen dat te kunnen doen.

Op dezelfde manier, mag iemand die van G'd houdt, popelen om alles te doen wat hij kan om G'ds werk te zien slagen. Als hij in het koninkrijk investeert, heeft hij geen spijt dat het weg is.

Hij ziet het als een kans om zijn verwachtingen te vervullen.

Een echte gever wil Zijn Vader eren door terug te geven van de middelen die Hij aan hem gaf.

De ware gever denkt over zijn geld en middelen niet dat die hem toebehoren. Hij ziet alles wat hij heeft als van de EEUWIGE. Daarom voelt hij geen spijt als hij aan het werk van de EEUWIGE geeft.

Dit kan vergeleken worden met een rijk man die op reis ging. Voordat hij vertrok, vertrouwde hij zijn buurman een zak geld toe om te bewaren. Bij zijn terugkeer vroeg hij de zak geld terug.

De buurman voelde er niets verkeerd aan om het geld terug te geven; want hij was alleen de bewaarder ervan voor een korte tijd. Op dezelfde manier moeten we alles wat we hebben beschouwen als G'd toebehorend. Iemand die aan het werk van het koninkrijk geeft, moet dat gewillig en met blijdschap doen.

De apostel Paulus zegt: *"Ieder moet gewoon doen wat hij zich in zijn hart heeft voorgenomen, niet met tegenzin of onder dwang, want God heeft een blijmoedige gever lief"* (2 Korintiërs 9:7)

Bronnen: De Bijbel; Levisson Instituut; Frist Fruits of Zion en een beetje van myself.

Shabbat Shalom. *Rinze.*